

16. 5. 2016 | Autor: Ing. Tomáš Kupsa

Dostali jsme zajímavý dotaz od uživatele DEKSOFT: "Dělám PENB na dvoupodlažní rodinný dům se zastavěnou plochou cca 120 m². Zhruba na 1/3 domu je galerie, místnost s podlahou 1.NP je přes dvě podlaží. Nyní nastává otázka, jestli by plocha o zhruba 40 m² ve 2.NP měla být započítána do energeticky vztažné plochy, či nikoliv." V tomto článku dáváme názor týmu DEKSOFT na tuto problematiku.

Definici energeticky vztažné podlahové plochy najdeme v zákoně 406/2000 Sb.:

r) celkovou energeticky vztažnou plochou je vnější půdorysná plocha všech prostorů s upraveným vnitřním prostředím v celé budově, vymezená vnějšími povrchy konstrukcí obálky budovy,

Tato definice nám neposkytuje přímou odpověď na otázku, ale můžeme se ji pokusit odvodit. Pokud má rodinný dům galerii ve 2.NP, pak je některá z místností vyšší než místnosti ostatní a zasahuje tak do dvou nebo více podlaží. Může se jednat například o obývací pokoj. Když se pokusíme obývací pokoj nějak geometricky popsat, tak mu přiřadíme určitou půdorysnou plochu a určitou světlou výšku. Světla výška v tomto případě nebude zahrnovat jen jedno podlaží, bude to výška od podlahy obývacího pokoje až po nejbližší stropní nebo střešní konstrukci. Při tomto pojetí geometrie obývacího pokoje považujeme vzduch, neboli prostor v úrovni 2.NP stále za součást daného obývacího pokoje. **Jeho podlahová plocha je zřejmá a není důvod ji započítávat 2x jen kvůli odlišné světlé výšce oproti ostatním místnostem.** Dvojnásobné započtení podlahové plochy uceleného prostoru obývacího pokoje by nebylo v souladu s definicí výše.

Nezapočtení neexistující podlahy ve 2.NP dává smysl i z hlediska prosté logiky. Pořád se jedná o energeticky vztažnou **podlahovou** plochu. Ve druhém podlaží v místě obývacího pokoje žádná podlaha prostě není. Na zařazení budovy do kategorie energetické náročnosti nemá uvažování nebo neuvažování podlahy v 2.NP žádný vliv. V obou případech se stejná plocha buď projeví nebo neprojeví u hodnocené i referenční budovy. Mění se jen absolutní hodnoty měrné spotřeby energií.

K výše uvedenému se nabízí analogie - prostory schodišť a výtahů v bytových domech, u nichž se dle našich zkušeností obvykle ve výpočtech do energeticky vztažné plochy zahrnuje plocha v prostoru v každém podlaží. U schodiště je to určité v pořádku. V každém podlaží má schodiště svou podlahovou půdorysnou plochu. Diskutabilní se to už se zrcadly schodišť, které prochází přes výšku všech podlaží. U malých zrcadel je zahrnutí podlahové plochy jistě zanedbatelným zjednodušením, u zrcadel, kam se vejde výtah nebo dokonce více výtahů, je zjednodušení významnější, ale v kontextu celé budovy pořád velkou roli hrát nebude.